Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

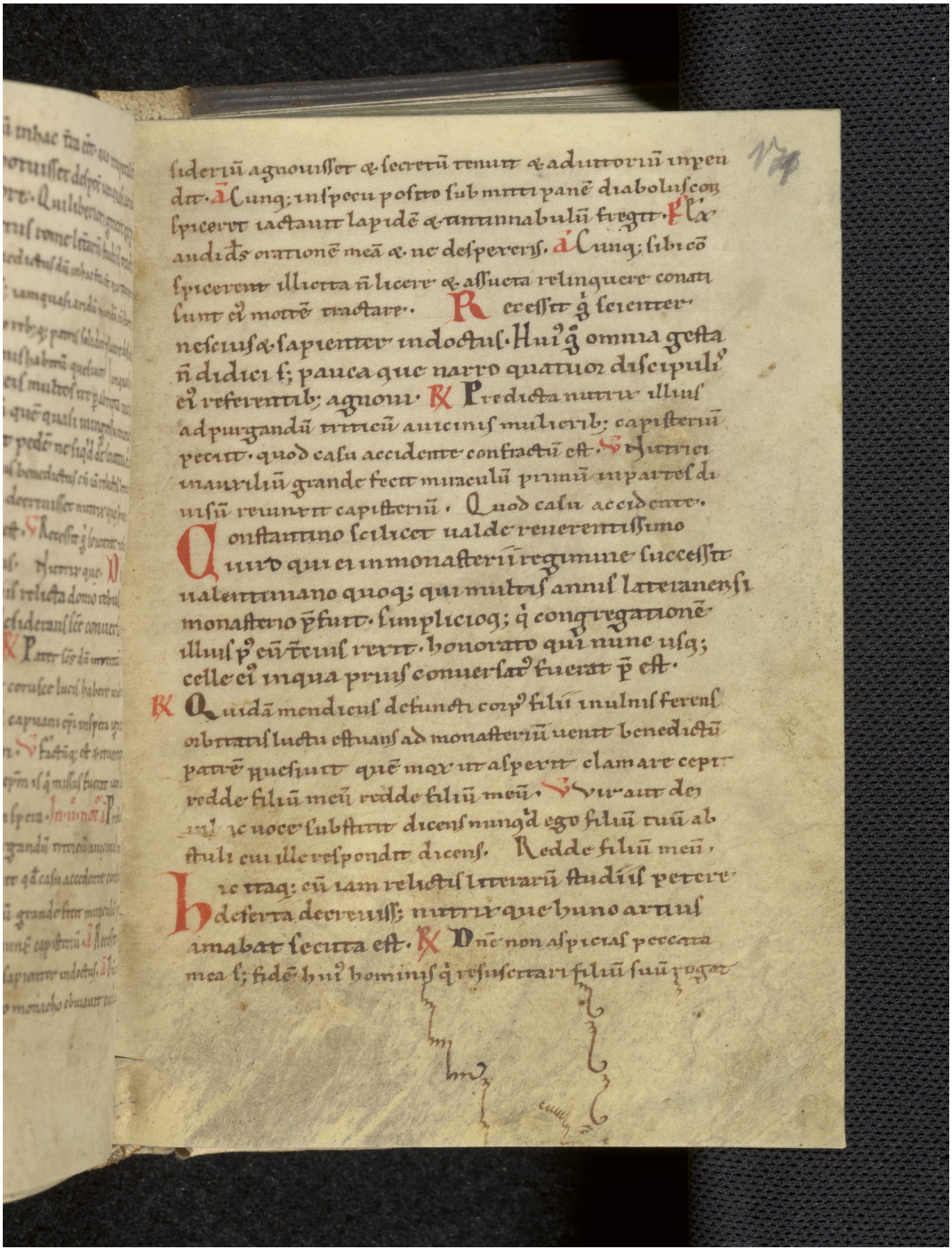

siderũ agnouisset & secretũ tenuit & adiutoriũ impen
dit. ℣ Cunq; in specu postro sub mitti panẽ diabolus coꝫ
spiceret iactauit lapidẽ & tintinnabulũ fregit. ℟ Ex
audita oratione mea & ne desperetis. ℣ Cunq; sibi cõ
spiceret illicita ñ licere & assueta relinquere conati
sunt ei motẽ tractare. R ecessit ꝗ scienter
nesciuꝰ & sapienter indoctus. Hui ꝗ omnia gesta
ñ didici ſ; pauca que narro quatuor discipuli
ei referentib; agnouit. ℟ Predicta nutrit illius
ad purgandũ tritici ãuicinis mulierib; capisterii
pecit. quod casu accidente contractũ est. ℣ Hutrici
inuriliũ grande fecit miraculũ primũ in partes di
uisũ reuuxit capisterii. Quod casu accidente.
Constantino scilicet ualde reuerentissimo
uiro qui ei in monasterii regimine successit
ualentiniano quoq; qui multis annis lateranensi
monasterio p̃fuit. simplicioq; q̃ congregationẽ
illius p̃ eũ tenuis rexit. honorato qui nunc usq;
celle ei in qua prius conuersat fuerat p̃ est.
℟ Quidã mendicus defuncti corp̃ filii in ulnis ferens
orbatus luctu estuans ad monasterii uenit benedicti
patrẽ quesiuit quẽ mox ut aspexit clamare cepit
redde filiũ meũ redde filiũ meũ. ℣ Vuratur de
inde ue uoce substitit dicens nunq̃d ego filiũ tuũ ab
stuli cui ille respondit dicens. Redde filiũ meũ.
Hic itaq; cũ iam relictis literarũ studiis petere
deserta decreuisset; nutrit que huno artius
amabat secuta est. ℟ Dñe non aspicias peccata
mea ſ; fidẽ hui hominis q̃ resuscitari filiũ suũ rogat